

příloha

1

ústřední dům
lidové
umělecké
tvořivosti

Praha 1971

Textová příloha DIVADELNÍ VÝCHOVY č. 1

ČTVRTÝ SEŠIT INSPIRACE

Z e z a h r a n i č n í c h p r a m e n ů I.

Vybrala, přeložila a upravila

Eva Machková

Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti

Praha 1971

Ú V O D E M

Účastníci 37. Jiráskova Hronova v roce 1967 mají dosud v dobré paměti představení anglických studentů. Hráli tehdy s velkým úspěchem muzikál "Devět skandálních příběhů loupežníka Dicka Turpina", jehož text napsal jeden z londýnských učitelů dramatické výchovy PETER CHILVER. Téhož roku vyšla v Londýně Chilverova knížka IMPROVIZOVANÉ DRAMA. Je to sto - šedesátistránkový soubor námětů pro improvizace v hodinách dramatické výchovy, uvedený jen velmi stručným výkladem o metodě dramatizace.

Pro tento "sešit inspirace" jsem z Chilverovy knížky vybrala některé náměty z prvního oddílu knihy (Improvizace založené na situacích - pododdíly: Běžné situace, Historické události, Soudní případy) a jeden námět z oddílu třetího (Improvizace založené na podrobných pokynech pro každou postavu). Vzhledem k malému rozsahu přílohy Divadelní výchovy bylo možno vybrat jen ukázky. Vypustila jsem náměty, které jsou příliš vázány buď na zvláštnosti anglického života nebo na znalost anglické historie a byly by proto u nás nesrozumitelné nebo i nerealizovatelné; ale i v těch námětech, které přetiskujeme, se najdou některé detaily nebo okolnosti, které učitel bude chtít změnit, aby nebyly nutné dlouhé vysvětlivky. Ostatně je možno mnohé z námětů zcela přenést do našich podmínek, protože podstatné na nich nejsou vnější okolnosti, ale vztahy mezi postavami. Otištěné náměty jsou vybrány mimo jiné tak, aby byly i jistým vodítkem pro vytváření a vyhledávání námětů vlastních. V naší historii jistě najdeme dost námětů, obsahujících mezilidské vztahy a konflikty přinejmenším stejně znepokojující a závažné, jako je příběh Richarda III. Namátkou připomínám příběhy Václava, Ludmily, Drahomíry a Boleslava, které dávají možnost různých výkladů (ostatně už v dramatické literatuře několikrát zpracovaných).

V některém z dalších "sešitů inspirace" otiskneme ukázky z dalších oddílů Chilverovy knihy - II. Improvizace založené na

výňatcích z povídek, románů a her, a IV. Improvizace jako způsob studia literárního textu nebo přípravy inscenace.

Jak chápe Chilver improvizaci?

"Na improvizaci není nic neobvyklého - každá konverzace je improvizace - a není na ní ani nic nového. První člověk, který si sedl, aby vyprávěl příběh, improvizoval. A první dítě, které si hrálo "jako když", tvořilo první improvizované drama. Jazyk, řeč, improvizace a drama jsou částmi jeden druhého." Chilver se odvolává na Stanislavského, který podle něho učinil tři základní a důležité objevy, týkající se improvizované dramatické hry:

1. že je pro herce poutavá a vzrušující,
2. že rozvíjí hercovu obrazotvornost,
3. že zvyšuje citlivost herce pro kteroukoli hru, na níž kdy může pracovat.

Improvizací roste pohotovost reakcí a tvořivé schopnosti, schopnost rozvíjet nápady a ideje a kritický přístup k vlastní i cizí tvořivé práci. Rozvíjí jazyk a řeč, obohacuje zájem i pochopení pro divadlo a je též zdrojem podnětů pro psaní.

Chilver doporučuje rozdělit třídu na skupinky, ty pak nechat pracovat simultánně a teprve po určité době (po vypilování improvizací) mohou si skupiny - chtějí-li - vzájemně předvést výsledek své práce. Improvizovaná dramatická hra není divadlo, proto se zastavuje, kdykoli hráči pocítí potřebu některý problém prohovořit, scénu zopakovat a vyřešit ji jinak, poradit se s někým z přihlížejících atp. Důležité je, jak se rozvíjejí vztahy mezi postavami, jak hráči řeší problémy vyplývající z příběhu. Proto také je forma až druhořadá a Chilver říká, že improvizovaná scéna ani nemusí mít konec v pravém slova smyslu. Prostor pro improvizaci musí být dostatečně velký; pokud jsou k dispozici neútrální prvky "výpravy" jako jsou praktikáble, kostky, bedny atp., je to užitečné.

Závěrem ještě prosbu ke čtenářům: jestliže těchto námětů použijete, napište nám o svých zkušenostech. A jestliže obdobným způsobem vytvoříte či najdete náměty vlastní, pošlete nám je.

Eva MACHKOVÁ

Hypnóza a vesmír

V Říjnu 1966 otiskly americké noviny zprávu o manželích, kteří krátce před tím za jízdy po venkově spatřili světlo pohybující se po obloze. Nejprve mysleli, že je to letadlo, ale světlo se blížilo víc a víc k zemi, až dvojice pochopila, že to je nějaký druh létajícího talíře. Předmět přistál na blízkém poli, dvojice vystoupila a šla se na to podívat. Od tohoto okamžiku se oba nemohou upamatovat absolutně na nic až do doby, kdy se po dvou dnech probudili v poli a zjistili, že předmět zmizel. Manželé navštívili hypnotizéra, který je uvedl do transu, v němž byli schopni sestavit detaily událostí chybějících dvou dnů... Co se dělo?

Improvizujte scénu u hypnotizéra s mužem a ženou, připravujícími se na hypnózu.

Rozhovor v restauraci

Sedíš sám v restauraci a jíš, když přijde cizí člověk a sedne si k tvému stolu. Objedná si a zahájí rozhovor o počasí. Když dostane jídlo, pokračuje v rozhovoru a pak se natáhne přes stůl pro sůl a pepř. O několik vteřin později se natáhne znovu a co nejzdvůřilejším způsobem vezme brambor z tvého talíře a začne ho jíst.

Improvizujte příběh až k tomuto bodu a pak jej rozvíňte.

Lvi na šlechtickém sídle

Anglický lord nedávno koupil několik lvů, které chce chovat na svém statku se záměrem vytvořit zde zábavní park, který by na jeho sídlo přilákal návštěvníky. Jeho hazardní podnik vyvolal velkou kritiku ze strany občanů, kteří bydlí blízko statku a lvi se jim zdají být příliš nebezpeční. Lord trvá na tom, že lvi z jeho péče nemohou uniknout a že se tedy místní lidé nemají čeho bát.

Improvizujte setkání lorda se skupinou místních občanů, kteří přišli přednést protest.

Improvizujte podobné setkání o něco později a představte si, že mezitím lvi skutečně utekli.

Trosečníci

V létě roku 1966 byla zachráněna skupina šesti mladých Angličanů z neobydleného ostrova v Tichém oceánu, kde ztroskotala před patnácti měsíci. Aby se udrželi naživu, stanovili si trosečníci velmi přísný řád, a prokázali úžasnou vynalézavost a obrazotvornost. Postavili si chatrč v kráteru vyhaslé sopky, vyrobili si kytaru z kokosových ořechů a z drátů ze svého ztroskotaného velrybářského člunu, složili písně o svém dobrodružství a jedli syrové maso mořských ptáků a pili jejich krev, aby nahradili nedostatek pitné vody. Shromažďovali se pravidelně k modlitbám a udržovali systém nepřetržitých hlídek. Blízko ostrova viděli proplout čtyři různé lodě, než se jim podařilo upoutat na sebe pozornost a tak se dostat zpět do civilizace.

Improvizujte některá z jejich dobrodružství. Změňte charaktery trosečníků a hrajte, co by se mohlo stát, kdyby jeden z nich nebyl schopen spolupráce a pokoušel se dominovat. Pak improvizujte situaci s postavami z velmi rozdílných prostředí.

(Přečtete si knihu Pán much od Williama Goldinga - česky vyšla v knižnici Máj r. 1968).

Dávné pouto ze školy

Ve škole byli Charles a Harry považováni za nejlepší kamarády, ale ve skutečnosti spolu úporně soupeřili a téměř byli nepřáteli. Když se stal Harry prefektem^{*)} a Charles ne, opustil Charles v návalu zraněné pýchy a roztrpčení školu a oba se už víckrát nesekali. Nyní, o dvacet let později a po mnoha zvratech štěstí za ta

*) Na některých anglických školách starší žák pověřený dozorem

léta, přichází Harry k přijímacímu pohovoru k majiteli velké výrobní společnosti, u níž se uchází o místo vedoucího oddělení. Místo bylo inzerováno v tisku a Harry neměl potuchy, že majitelem je jeho dávný sok Charles.

Improvizujte rozhovor.

Improvizujte stejnou situaci s vyměněnými rolemi, tj. s Charlesem jako ředitelem.

Improvizujte podobnou situaci ve změněných okolnostech, například ať se oba setkají v armádě při tajné vojenské operaci nebo na večírku pořádaném jejich manželkami, které jsou rovněž dávné přítelkyně ze školy.

Volná cesta

Tomovi a Billovi je šestnáct let a nebaví je trávit prázdniny každý sám s rodiči v nějakém hlučném a nudném přímořském letovisku. Oznámí svým přátelům, že letos chtějí podniknout něco mnohem dobrodružnějšího a zábavnějšího. Chtějí jet nazdařbůh autostopem tak daleko, jak se jim podaří. Nestarají se kam pojedou, nestarají se ani o to, na jaké překážky mohou při cestě narazit. Chtějí přespávat v mládežnických ubytovnách nebo v případě potřeby i venku.

Improvizujte scénu, v níž Tom a Bill už cestují autostopem několik dnů a právě tráví noc ve velmi skličujícím studentském domově. Tom považuje prázdniny za velmi zajímavé, ale chce se "z různých důvodů" na týden nebo na dva vrátit domů a později snad v cestě pokračovat. Zjistil také, že "volná cesta" je nákladnější než předpokládal a má už jen poslední libru, která bude právě tak asi stačit na zaplacení noclehu a snídaně. Také Bill považuje prázdniny za zajímavé a chce pokračovat, ale cítí se dnes večer trochu sklíčený kvůli náhlému záchvatu bolení zubů. Až do této chvíle nepadla otázka jejich návratu. Ale Tom začíná reptat kvůli ubytovně a hospodyni....

Improvizujte scénu příštího rána, kdy Tom telefonuje matce - na účet volaného - a žádá ji, aby mu nějak zařídila pohodlný návrat domů vlakem. Vysvětluje, že kdyby jenom zatelefonovala na policii v místě, kde on právě nyní je, pak by mohl být během několika hodin ve vlaku.

Improvizujte scénu o nějaký týden později, když Tom a Bill vyprávějí o svých prázdninách kamarádům.

Dick Turpin. loupežník

Jedna z mnoha legend, které vznikly kolem jména Dicka Turpina, slavného loupežníka 18. století, vypráví toto: Jednoho dne, když odměna vypsaná na jeho dopadání byla vyšší než kdykoli předtím, Turpin právě popíjel se svou tlupou v zájezdní hospodě, když tu přišel velmi elegantní pán, sedl si k nim a zavedl s nimi přátelský rozhovor o počasí a o situaci v zemi. Pak jim náhle téměř šepetem řekl, že ví kdo jsou a že za nimi přišel se zvláštním posláním od krále Jiřího. Král právě prožívá strašnou ale utajovanou krizi a věří, že mu Dick Turpin může pomoci. Proto mu dal za úkol doprovázet Turpina a jeho tlupu zpátky do královského paláce, kde jim král na soukromé a tajné schůzce vysvětlí svoje nesnáze Improvizujte, co se stalo dál.

H i s t o r i c k é u d á l o s t i

Anna of Cleves

Anna of Cleves byla čtvrtou ženou Jindřicha VIII., který se s ní oženil jen z důvodů politických. V té době hrozilo, že se v Evropě vytvoří katolická aliance proti protestantské Anglii a předpokládalo se, že sňatek s Annou, princeznou z německého protestantského státu, usnadní boj proti nepřátelským akcím. Jindřich viděl portrét Anny, a ačkoli nevypadala na žádnou okouzlující krásku, byla rozhodně hezká, a Jindřich proto souhlasil, že se s ní ožení. Byl zděšen, když přijel do Rochestru uvítat její loď a zjistil, že jí portrét očividně lichotil a že je ošklivá, tlustá a nezajímavá. Přesto se s ní v lednu 1540 oženil, ale o sedm měsíců později sňatek zrušil, když zjistil, že se předpokládaná katolická aliance neuskutečnila a manželství už nebylo politickou nutností. I když nebyla hezká, měla Anna dobrou povahu a zřejmě chladnou hlavu. Po mnoho let žila dál v Anglii z pékného důchodu od vlády a vedla klidný, ale viditelně šťastný život. Jindřich ovšem pokračoval ve svém hledání té pravé ženy.

Když Anna přijela do Anglie, nemluvila jiným jazykem, než svým rodným dolnoněmeckým. Podle pověstí celý čas co byli spolu, strávili Anna a Jindřich tím, že si říkali - každý svým jazykem - co si o sobě navzájem myslí, nebo spolu hráli karty.

Improvizujte jejich první společnou večeři toho dne, kdy Anna přijela do Anglie.

Richard III. a princové v Toweru

Edward IV. zemřel r. 1483 a zanechal svého nástupce, dvanáctiletého Edwarda V., v opatrování svého bratra Richarda, vévody z Gloucestru. Podle pověstí Richard, který byl tělesně deformovaný a povahou zlý, místo aby o svého synovce pečoval, uvěznil ho v Toweru i s jeho mladším bratrem Richardem, vévodou z Yorku. Pak se sám zmocnil trůnu. Krátce po svém uvěznění v Toweru oba malí princové zmizeli a nikdy už je nikdo neviděl. Všeobecně se v té době věřilo a věří dosud, že je Richard zavraždil. Richard se však z kralování dlouho netěšil, protože už po dvou letech panování, během nichž se proti němu aktivně postavily početné mocenské skupiny, byl poražen a padl u Bosworthu, jsa na trůně následován Jindřichem Tudorem (Jindřichem VII.). Aby v myslích současníků i potomků nezůstaly žádné pochyby o tom, že byl Richard skutečně padouch, rozhodl se Jindřich odhalit tajemství dvou princů. Byli nalezeni vrahové - Dighton a Tyrrel - kteří se přiznali, že jim Richard přikázal zavraždit prince, což vykonali tak, že je zadusili ve spánku. Jejich těla pohřbili pod schodištěm v Toweru.

V roce 1498 se kdosi dožadoval, aby byl uznán za jednoho z princů - za Richarda z Yorku. Pod jménem Perkin Warbeck vedl povstání proti Jindřichovi VII., byl uvězněn a popraven.

Téměř o dvě stě let později byly pod schodištěm v Toweru nalezeny pozůstatky koster dvou chlapců. Byly považovány za pozůstatky princů a přeneseny do Westminsterského opatství. Ale po celá staletí trvaly dál pochyby, zda měly tyto pozůstatky skutečně nějaký vztah k zmizelým princům. V roce 1933 byla na základě zvláštního povolení

otevřena hrobka v Opatství a zjistilo se, že obsahuje nejen hromadu zvířecích kostí, ale i kosti, které mohly náležet dětem ve věku princů .

Záhada už teď nikdy nemůže být rozluštěna. Jedna věc však je celkem jistá: Richard III. nebyl padouch, jak jej vyličil jeho nástupce Jindřich VII. a jak je představován v Shakespearově hře. Zdá se, že nebyl ani tak deformován, jak bylo vyličeño. Učinil také jako král množství liberálních a osvícených opatření a je možné, že tím se právě vydal v nebezpečí opozice mnoha baronů.

Zjistěte si bližší údaje o událostech za vlády Richarda III. a pak improvizujte tolik nových variant na téma, co se mohlo stát oné noci, kdy princové "zmizeli", kolik si jen vymyslíte.

(Čtete "historickou detektivku" Josephiny Teyové, která vyšla slovensky pod názvem "Vrah či obeť" v knižnici Máj, 1968)

S o u d n í p ř í p a d y

Joyce versus veřejný žalobce 1946

Obvinění: Velezrada

Fakta: Obžalovaný se narodil v Americe, většinu mládí strávil v Irsku a roku 1933 dostal britský pas na základě falešného prohlášení, že je britským občanem od narození. Pas si nechal prodloužit jak na rok 1938, tak na rok 1939, kdy odešel do Německa, přihlásil se k Hitlerovu režimu a přijal zaměstnání v německém rozhlase, kde dělal propagandu ve prospěch nepřítele. Za druhé světové války smutně proslul pod jménem Lord Haw-Haw. Na konci války byl v Berlíně zatčen příslušníky Intelligence Service a dopraven zpět do Anglie, aby byl souzen pro velezradu. Všeobecně se za války věřilo, že Joyce je pravý Brit - žil mnoho let v Anglii a měl britský pas. Joyce byl popravdě řečeno předmětem nesmírné nenávisti: během války bylo jeho hlas neustále slyšet v rozhlase, pásl se

na porážkách Spojenců a na německých vítězstvích a varoval, že přijdou ještě větší pohromy. Vznikla znervozňující otázka - jestliže Joyce není konec konců Brit a nemůže být uznán vinným velezradou, kdo jej pak může legálně potrestat? Možnost postavit ho před americký soud byla velmi vzdálená, protože pravdivé údaje o jeho narození nebyly k dispozici a byla zde stejně malá naděje, že bude postaven před mezinárodní soud. Po dlouhém přelíčení bylo ohlášeno, že Joyce je vinen velezradou, i když není britským občanem.

Odvolání: Joyce se odvolal na základě toho, že pouhá držba pasu z něj nedělá britského občana, zvláště když ho získal na základě falešného prohlášení. Jelikož tedy není Brit, nemůže být vinen velezradou vůči králi a zemi, protože to není jeho země a jeho král. Prokurátor namítl, že Joyce měl britský pas v prvním roce války, během kteréžto doby začal pracovat v rozhlasu pro Německo, a proto se těšil v té době všem právům a výsadám, jež britská vláda poskytuje každému držiteli britského pasu. Pouhý fakt, že pas získal podvodně, mu nebránil užívat těchto práv a výsad. Na oplátku byl proto povinován určitými závazky. To ho ve skutečnosti stavělo do stejné pozice jako britského občana pokud se týká zákona o velezradě, a proto se mohl dopustit velezrady stejně, jako kdyby byl britským občanem.

Improvizujte odvolávací přelíčení.

Rozsudek odvolacího soudu: Odvolání zamítnuto. Zjištěno, že ačkoli byl obžalovaný cizincem, propůjčený pas mu poskytoval ochranu koruny a stejně mu ukládal povinnost věrnosti koruně.

Improvizace založené na podrobných
pokynech pro každou postavu

Úvodní poznámka

Každý z herců v improvizaci dostane soubor detailních instrukcí, jichž se přesně přidržuje, ale žádný z herců nezná instrukce, které dostali druzí. Instrukce musí být dány individuálně a každá postava si je má přečíst dvakrát nebo i víckrát, aby si byla skutečně jista detaily.

Podezření

Postavy: paní Brownlowová
Wally, její syn
paní Manningová, její sousedka
Petr Goodman, její podnájemník

Instrukce pro paní domu

Jmenuješ se Brownlowová. Jsi vdova a v posledních deseti letech jsi svoji malou penzi doplňovala přijímáním podnájemníka, jemuž poskytuješ pokoj a snídani. Máš dvě děti - Jacka, který už je dospělý a vystěhoval se do Austrálie, a Wallyho, kterému je třináct let a chodí ještě do školy. Wallyho máš velmi ráda, ale je zřídkka doma, protože všechen svůj volný čas tráví ježděním na kole s kamarády. Všechno, co zřejmě Wally kdy od tebe chce, je kapesné a ještě si obvykle stěhuje, že mu nedáváš dost. Nemáš mnoho přátel a ve skutečnosti nepovažuješ za správné příliš se přátelit se sousedy. Ale paní Mannin - gová, která bydlí vedle, chodí stále k tobě na šálek čaje nebo vypůjčit si trochu cukru nebo třeba prášek na pečení a tebe to dost otravuje. Paní Manningová se nikdy nemá k tomu, aby "vypůjčené" věci vrátila nebo zaplatila. Proto když poslední klepala na tvoje dveře, nejdřív jsi dělala, že jsi pryč, ale když klepala dál, nakonec jsi otevřela a vynadala jí, že tě tak často obtěžuje a že je vůbec trochu protivná. Paní Manningová právě chtěla odpovědět, když jsi jí zavřela dveře před nosem.

Nedávno jsi přijala nového podnájemníka, a protože máš jen jeden pokoj k pronajmutí, je to velmi důležitá událost v tvém životě. Poslední podnájemník nebyl příliš příjemný - nelíbilo se ti jeho vzezření a nebyla sis jista, zda je to dost slušný člověk, a proto jsi ho požádala, aby si našel podnájem někde jinde. Nový podnájemník je mladý člověk, asi pětadvacetiletý. Pracuje v místní pobočce Elektrických podniků. Vše šlo dobře až do dnešního rána, kdy podnájemník, který se jmenuje Goodman, odešel do práce a nechal svoji náprsní tašku na stole. Abys mu prokázala laskavost, šla jsi volat z telefonní budky na rohu ulice Elektrické podniky a chtěla jsi s ním mluvit, abys mu řekla, že náprsní tašku nechal doma a nemusí se znepokojoval, zda ji ztratil. K svému překvapení jsi zjistila, že nikdo takový jako pan Goodman v Elektrických podnicích nepracuje ani nepracoval. Vzbudilo to tvoje podezření a pak sis vzpomněla, že před několika týdny byly v novinách fotografie nebezpečného zločince, pohybuujícího se na svobodě, o němž se psalo, že byl viděn ve vaší čtvrti. Je hledán policií kvůli vyšetřování řady velkých loupeží. A když teď o tom přemýšlíš, nacházíš pozoruhodnou podobnost mezi panem Goodmanem a hledaným mužem. Ale jsi velmi chladnokrevná a rozumná a proto nepropadáš panice. Je teprve jedna hodina. Pan Goodman se nikdy nevrací před sedmou večer a Wally přijde domů k obědu každou chvíli, takže to s ním můžeš prohovořit. Můžeš zajít i k paní Manningové a popovídat si o tom s ní. Ale to by mohlo být trochu trapné. Konec konců jsi byla trochu ostrá, když za tebou posledně přišla. Ale tohle je zase důležité. Mohla bys také zajít na policejní stanici kdyby se zvedla mlha, ale teď právě ještě houstne. V této chvíli právě připravuješ oběd pro sebe a pro Wallyho.

Instrukce pro syna

Jmenuješ se Wally Brownlow. Je ti třináct let a chodíš do místní střední školy. Žiješ se svou matkou v dvojdomku na předměstí Londýna a otec ti zemřel, když jsi byl docela malý. Máš svoji matku svým způsobem docela rád a udělal bys opravdu rád všechno, co by jí mohlo pomoci, ale ona stále chce, abys zůstával doma, zatímco ty se zcela

právem chceš vždycky dostat ven za svými kamarády. Tvou velkou zálibou je cyklistika a ta ti zabere všechnen volný čas. Až vyrosteš, chceš se stát cyklistickým šampionem a účastnit se mezinárodních závodů. Teď právě šetříš na speciální sportovní kolo, které je hodně drahé a které si ještě několik měsíců nebudeš moci dovolit. Dnes ráno ti však řekl jeden kamarád ve škole, že jeho bratr prodává právě takové kolo, jaké chceš, jen nepatrně použité, za šest liber - to je o hodně lacinější než nové kolo a je to jen o dvě libry víc, než sis zatím našetřil. Ale peníze musíš sehnat dnes, nebo bude kolo prodáno někomu jinému. Rozhodneš se požádat matku až ji uvidíš při obědě, ale nejsi příliš velký optimista, pokud jde o možnost úspěchu. Tvoje matka nikdy není příliš štedrá pokud jde o peníze, a ty také víš, že nemá z čeho být štedrá. Ale uvidíš, co se dá dělat. Nikdy nevíš. Může být v dobré náladě. A vždycky ji můžeš za darování nebo půjčení peněz uplatit nabídkou, že budeš zvlášť pilný ve škole nebo že budeš víc doma.

Když nebude možné dostat peníze od matky, pak můžeš počkat do večera a promluvit s podnájemníkem, panem Goodmanem. Je velmi příjemný a před nedávnem ti dal deset šilinků, abys šel ven a pobavil se za ně. Matce jsi to neřekl, protože by to neschválila, a protože je vždycky hrozně divná pokud jde o její podnájemníky. Se všemi jsi velmi pěkně vycházel, ale matka na nich vždycky našla chyby a končilo to tím, že je vyhodila. Doufáš, že se to nestane i s panem Goodmanem, zvlášť když si teď od něho chceš vypůjčit dvě libry. Ale budeš muset čekat na vhodný okamžik, až s ním budeš moci mluvit o samotě. A když nebudeš mít štěstí u pana Goodmana, můžeš to ještě zkusit u paní Manningové, u sousedky, která často chodí za tvou matkou.

V této chvíli se právě vracíš z dopoledního vyučování. Je hustá mlha a dá se čekat zhoršení. Všem žákům proto bylo řečeno, že se ti, kteří chodí na oběd domů, nemají už odpoledne vracet. Přijdeš domů na oběd pár okamžiků po začátku improvizace.

Instrukce pro sousedku

Jmenuješ se Manningová a žiješ se svým manželem a třemi dětmi v dvojdomku na předměstí Londýna. Máš mnoho přátel a vycházíš velmi

dobře vlastně s každým. Máš ten druh dobré povahy, že projevuješ přátelství i lidem, kteří o to zřejmě nestojí. Máš velmi podivnou sousedku, paní Brownlowovou, která je vdovou a má malého syna jménem Wally. Paní Brownlowová má podnájemníka. Ty tak docela neschvaluješ, když lidé berou podnájemníky; ale to ti nepřekáží, abys s paní Brownlowovou byla zadobře. Konec konců je to zřejmě velmi osamělá osoba a potřebuje přátele. Proto hledáš všechny možné záminky, abys ji mohla navštěvovat a potěšit ji. Někdy předstíráš, že si potřebuješ vypůjčit trochu cukru, jindy že se sama cítíš osamělá a máš náladu na kus řeči a na šálek čaje. Ale občas se ti zdá, že je paní Brownlowová trochu svéhlavá. A divná. Například před nedávnem na tebe byla velmi hrubá, když jsi ji šla pozvat aby vstoupila do Ženského spolku. Nejdřív ti ani neotevřela, a když nakonec otevřela, začala na tebe křičet a řekla ti, že se pleteš do cizích věcí. Je také velmi podivná pokud jde o její podnájemníky. Vždycky si představuje, že jsou to poařovnicki nebo muži, kteří utekli od svých žen. A při tom se ti její podnájemníci vždycky zdáli velmi příjemní. Ano, na paní Brownlowové je určitě něco podivného a ty ses rozhodla, že je nejvyšší čas, aby šla se svými nervy k doktorovi. Může jí také hrozit, že se co chvíli nervově zhroutí.

V této chvíli právě přemýšlíš o tom, že navštívíš paní Brownlowovou. Je doba oběda, a i když padá hustá mlha, zdá se ti, že to bude vhodná chvíle, protože její podnájemník je v práci a její syn ve škole. Přijdeš do domu tři minuty po začátku improvizace.

Instrukce pro podnájemníka

Jmenuješ se Petr Goodman. Je ti pětadvacet let, jsi svobodný. Vystudoval jsi střední a vysokou školu a teď se pokoušíš prátlouci jako spisovatel. Zatím jsi neměl žádný velký úspěch, ale vyšlo ti už pár povídek v časopisech a tu a tam externě píšeš články do novin. Žiješ v podnájmu na předměstí Londýna a tvojí bytnou je paní Brownlowová. Nikdy neříkáš lidem, jaké je tvoje skutečné povolání, protože se tě moc vyptávají. Paní Brownlowové jsi řekl, že pracuješ v Elektrických podnikách. Jsi tichý člověk. Neraď ztrácíš čas. Většinu dne trávíš chozením po Londýně a hledáním námětů pro psaní a večer přijdeš domů a píšeš. Dnes jsi šel ven jako obvykle hned po snídani a dopoledne jsi

strávil chozením po City, ale snesla se hustá mlha a to tě zahnilo zpátky do tvého podnájmu dřív než obvykle. Rozhodl ses, že řekneš své bytné, že jsi z práce odešel dřív, protože se necítíš dobře. Cestou domů zjistíš, že jsi ztratil náprsní tašku. Je docela možné, že jsi ji vytrousil v saloně paní Brownlowové kde jsi snídal, proto se jí na to musíš zeptat hned jak ji uvidíš. Cestou přemýšlíš, jestli by třeba životní historie paní Brownlowové nemohla být zajímavá - může obsahovat něco, co by vydalo na povídku pro noviny. Musíš zkusit ji rozpovídat. Do povídky bys mohl zahrnout i jejího syna Wallyho. Je to příjemný chlapec. Před nějakým časem jsi mu dal deset šilinků, abys ho dostal od televizoru a měl v domě chvíli ticho, když bytná byla v kině. Ale nikdy se nesmí dozvědět, že jsi spisovatel. V této chvíli právě jdeš domů v husté londýnské mlze. Dojdeš domů asi za pět minut.

Instrukce pro všechny postavy

Improvizace se odehrává v domě paní Brownlowové - v jejím saloně, předsíni a kuchyni. Rozložení těchto tří prostorů má být pevně určeno, aby jich všechny postavy využívaly přiměřeným způsobem. Tři prostory jsou jeden od druhého uzavřeny, takže co se říká v saloně nemusí být nutně slyšet v kuchyni nebo v předsíni. Postavy vstupují v tom časovém úseku, který jim byl určen.

Nezáleží na tom, jak se příběh vyvine, a ani nemusí mít skutečný závěr. Skupina improvizací velmi často zastavuje, scéna se prodiskutuje a pak improvizace pokračuje.

